

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยมีสมมุติฐานของการวิจัยว่าบุคคลในกลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ มีการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงกว่าบุคคลในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว

การดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยจะแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนใหญ่ๆ ด้วยกัน โดยทั้ง 2 ขั้นตอนดำเนินการบนพื้นฐานของการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนของไทเลอร์ (Tyler, 1986) ดังนี้

1. การสร้างรูปแบบและการสร้างเครื่องมือในการวิจัยของกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ จะตรงกับแนวคิดของไทเลอร์ใน 2 ประการแรกคือ การกำหนดวัตถุประสงค์ทางการศึกษา และการเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ดังนี้

- 1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ทางการศึกษา โดยการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ แล้วนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ ที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งจะปรากฏอยู่ในวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่จัด

- 1.2 การเลือกประสบการณ์เรียนรู้

- 1.2.1 กำหนดเนื้อหาและรูปแบบกิจกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยรูปแบบกิจกรรมจะต้องมีกระบวนการในการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ได้แก่ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย การเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง

การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติและการฝึกฝนทั้งในส่วนบุคคลและเป็นกลุ่ม และการจูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

1.2.2 พัฒนารูปแบบกิจกรรมด้วยการสร้างโปรแกรมและคู่มือการศึกษา นอกกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยโปรแกรมจะครอบคลุมถึงหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ หัวข้อการฝึกอบรม คุณสมบัติของผู้เข้าร่วม โปรแกรม ขั้นตอนการดำเนินงาน วิธีการฝึกอบรม วิทยากร ระยะเวลา สถานที่ ผู้รับผิดชอบ โปรแกรม การประเมินผล ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ กำหนดการของโปรแกรม แผนกิจกรรมในโปรแกรม และคู่มือจะเน้นไปที่กิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ โดยกิจกรรมทั้ง 2 ระยะนั้นจะคำนึงถึงธรรมชาติ ความต้องการ และความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย

1.2.3 สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และตรวจสอบความครอบคลุมเนื้อหาสาระ ความเหมาะสม และความเป็นไปได้โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำไปใช้จริง ดังนี้

1.2.3.1 แบบทดสอบการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ เป็นแบบสเกล 10 สเกล จำนวน 45 ข้อ และหาค่าความเที่ยงได้เท่ากับ .9490

1.2.3.2 แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จของโปรแกรมการศึกษานอกกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ เป็นแบบให้เลือกตอบ 2 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ และหาค่าความเที่ยงได้เท่ากับ .8494

1.2.3.3 แบบสังเกตคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จของโปรแกรมการศึกษานอกกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ เป็นแบบให้เลือกตอบ 2 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2.3.4 แบบประเมินผลโปรแกรมการศึกษานอกกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ และตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2.3.5 แบบประเมินตนเองเพื่อให้ประกอบคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ เป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วันละ 5 ข้อ 15 วัน รวมเป็นจำนวน 75 ข้อ และตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2.3.6 แบบสัมภาษณ์เพื่อให้ประกอบคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ จำนวน 6 ประเด็น และตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

2. การทดลองและศึกษาผลการทดลองการใช้รูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ จะตรงกับแนวคิดของไทเลอร์ใน 2 ประการสุดท้ายคือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้

2.1 ทดลองใช้รูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยนำไปทดลองใช้กับนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 4 ซึ่งอาสาสมัครเข้าร่วมทดลองจำนวน 40 คน ที่แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยให้ทุกคนทำแบบทดสอบการเรียนรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ เพื่อเป็นการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

2.2 จัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของ นโปเลียน ฮิลล์ โดยการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ในวันที่ 30 กันยายน 2548 ถึง 2 ตุลาคม 2548 รวมเวลา 3 วัน 2 คืน ระหว่างเวลา 6.00 – 22.00 น. รวมเป็นเวลาประมาณ 40 ชั่วโมง ที่อาคารมงซ์สนิท จ.นครนายก และการเรียนรู้จากคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ในวันที่ 3 – 17 ตุลาคม 2548 รวมเวลา 15 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ใน

ช่วงเช้าหรือช่วงเย็น รวมเป็นเวลา 15 ชั่วโมง ที่บ้านพักของแต่ละบุคคล และทำการสัมภาษณ์ ในวันที่ 18 ตุลาคม 2548

2.3 ทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาารูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

1.1 รูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ มีองค์ประกอบคือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ และการประเมินผล โดยจะเป็นการประเมินรูปแบบด้วยการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และประเมินผลที่ได้จากการใช้รูปแบบ โดยผลลัพธ์จากการใช้รูปแบบคือ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยใช้การจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส โดยรูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ มีดังนี้

รูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

1. หลักการ

หลักการของรูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ บูรณาการมาจากแนวคิดและทฤษฎีที่สำคัญ คือ

1.1 หลักการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยการใช้กระบวนการในการสร้างรูปแบบของกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนของไทเลอร์ ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์ทางการศึกษา การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้

1.2 แนวคิดนีโอฮิวแมนนิส โดยการสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย การเสริมสร้าง ภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติและฝึกฝนทั้งในส่วนบุคคลและเป็นกลุ่ม และการ จูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่คุณลักษณะที่ดีต่อไป

1.3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จ ของนโปเลียน ฮิลล์ 15 ประการ ดังนี้ เป้าหมายสำคัญที่แน่นอน ความเชื่อมั่นในตัวเอง นิสัย ประหยัดอดออม ความคิดริเริ่มและการเป็นผู้นำ จินตนาการ ความกระตือรือร้น การควบคุมตนเอง นิสัยการทำงานเกินเงินเดือน บุคลิกต้องตาต้องใจ ความคิดถูกต้องเพียงตรง ความใจจดใจจ่อ ความสามัคคี ความล้มเหลว ความใจกว้าง และกฎทองคำ

2. วัตถุประสงค์

รูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้าง การเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จ ของนโปเลียน ฮิลล์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3. กระบวนการ

กระบวนการของการเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบ ความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ มีขั้นตอนดังนี้

3.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ทางการศึกษา

เพื่อพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ ตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3.2 การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้

3.2.1 กำหนดเนื้อหาและกิจกรรม ประกอบด้วย กิจกรรมที่ส่งเสริมคุณ ณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ โดยกิจกรรมคือ การเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษาน อกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ และการเรียนรู้ด้วย ตนเองจากคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3.2.2 พัฒนากิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอ ฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ ตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยการพัฒนาโปรแกรมให้ครอบคลุมสาระดังนี้ หลัก การและเหตุผล วัตถุประสงค์ หัวข้อของโปรแกรม คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโปรแกรม ขั้นตอนการ

ดำเนินงาน วิธีการ วิทยาการ ระยะเวลา สถานที่ ผู้รับผิดชอบ การประเมินผล ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และกำหนดการของโปรแกรม และการพัฒนาคู่มือที่เน้นกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จประกอบกับการทำกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

3.2.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล ได้แก่

1) แบบทดสอบการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

2) แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3) แบบสังเกตคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

4) แบบประเมินผลโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

5) แบบประเมินตนเองเพื่อใช้ประกอบคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

6) แบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ประกอบคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3.3 การจัดประสบการณ์เรียนรู้ มีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 การคัดเลือกผู้เข้าร่วมกิจกรรม เป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมตลอดกิจกรรมได้ โดยอาสาสมัครอย่างเต็มที่ที่จะเข้าร่วมกิจกรรม

3.3.2 ปฐมนิเทศ โดยให้ข้อมูลในการจัดกิจกรรม เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้าใจในวัตถุประสงค์ กิจกรรม ระยะเวลา และการประเมินผล โดยจะประเมินผู้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยแบบทดสอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

3.3.3 จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยเน้นการใช้หลักการตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ซึ่งมีแนวทางในการจัดกิจกรรมดังนี้ การสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย การเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติและฝึกฝนทั้งในส่วนบุคคลและเป็นกลุ่ม และการจูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่คุณลักษณะที่ดีต่อไป โดยการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ และการเรียนรู้ด้วยตนเองจากคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3.4 การประเมินผลการเรียนรู้ ประเมินผลการเรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้เครื่องมือต่างๆ ดังนี้

3.4.1 แบบทดสอบการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3.4.2 แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3.4.3 แบบสังเกตคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3.4.4 แบบประเมินตนเองเพื่อให้ประกอบคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

4. การประเมินผล

การประเมินรูปแบบการเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยใช้เครื่องมือต่างๆ ดังนี้

4.1 แบบประเมินผลโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

4.2 แบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ประกอบคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

1.2 ผลการจัดกิจกรรม ประกอบด้วยผลการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ และผลการใช้คู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ประกอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีดังนี้

1.2.1 ผลการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ผลการวิเคราะห์การจัดโปรแกรมดังกล่าวนี้ พบว่า ผู้เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ มีความคิดเห็นต่อการจัดโปรแกรมถึงความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงตามลำดับคือ ความเหมาะสมของการประเมินผลการจัดโปรแกรม ($\bar{X} = 4.80$) ความเหมาะสมของโปรแกรมสามารถพัฒนาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.80$) รองลงมาคือ ความเหมาะสมของหัวข้อที่ใช้ในโปรแกรม ($\bar{X} = 4.70$) ลักษณะของโปรแกรมสามารถนำไปใช้ได้จริง ($\bar{X} = 4.70$) การได้รับประสบการณ์ใหม่จากโปรแกรม ($\bar{X} = 4.70$) ส่วน ความเหมาะสมของสถานที่ ($\bar{X} = 3.95$) มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด แต่ยังคงอยู่ในระดับมาก

1.2.2 ผลการใช้คู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ผลการวิเคราะห์จากการใช้คู่มือดังกล่าวนี้ พบว่า การเรียนรู้จากคู่มือโดยการเรียนรู้ด้วยตนเองถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ ดังนี้ ระดับการเรียนรู้จากกิจกรรม ร้อยละ 86 ความรู้สึกว่ากิจกรรมมีผลต่อการดำเนินชีวิต ร้อยละ 100 การปฏิบัติตามกิจกรรมบ่อยครั้ง ร้อยละ 60 ไม่พบปัญหาจากการปฏิบัติตามกิจกรรม ร้อยละ

60 การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมในคุณลักษณะเป้าหมายสำคัญที่แน่นอน ร้อยละ 8.58 และข้อเสนอแนะต่อกิจกรรมว่าไม่ต้องเปลี่ยนแปลงกิจกรรม ร้อยละ 95

สรุปได้ว่า ผลการจัดกิจกรรมดังกล่าวนี้ น่าจะเป็นแนวทางที่จะสามารถนำกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ไปใช้กับกลุ่มบุคคลอื่นๆ ได้ต่อไป

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ นำเสนอผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ ทั้งภายในกลุ่มทดลอง และระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

2.1 การเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการทดลองปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม แสดงว่า กลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงชันกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.2 การเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังและหลังการทดลอง ปรากฏว่า มีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แสดงว่า หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงชัน

2.3 การเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง จำแนกเป็นรายคุณลักษณะ ปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคุณลักษณะ ทั้งก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทุกคุณลักษณะ

สรุปได้ว่า ภายหลังทดลองใช้รูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ

สำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ พบว่า รูปแบบดังกล่าวสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จทั้ง 15 ประการ คือ เป้าหมายสำคัญที่แน่นอน ความเชื่อมั่นในตัวเอง นิสัยประหยัดอดออม ความคิดริเริ่มและการเป็นผู้นำ จินตนาการ ความสำเร็จหรือรันท การควบคุมตนเอง นิสัยการทำงานเกินเงินเดือน บุคลิกต้องตาต้องใจ ความคิดถูกต้องเที่ยงตรง ความใจจดใจจ่อ ความสามัคคี ความล้มเหลว ความใจกว้าง และกฎทองคำ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยในการอภิปรายผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการอภิปรายออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ไปใช้ ดังมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของการสร้างรูปแบบของกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนของไทยเลอร์เป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบ และใช้แนวคิดนีโอฮิวแมนนิสเป็นกรอบแนวคิดหลักในการใช้เป็นแนวทางของกระบวนการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จทั้ง 15 ประการ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปทดลองใช้จริง โดยผู้

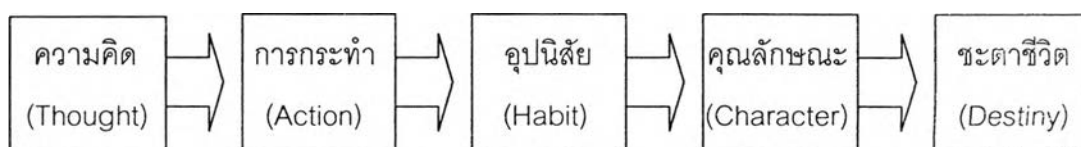
วิจัยจะนำเสนอรูปแบบเฉพาะสาระที่เป็นแก่นสำคัญของรูปแบบ 4 ประการ คือ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการของรูปแบบ และการประเมินผลของรูปแบบ ซึ่งจะช่วยให้ได้ภาพรวมของรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนของ ทิศนา ขัมมณี (2545) ที่นำเสนอรูปแบบใน 4 ประการดังกล่าว ซึ่งในส่วนนี้สามารถอภิปรายแยกตามองค์ประกอบของรูปแบบได้ดังนี้

1. หลักการ

ผู้วิจัยได้กำหนดหลักการที่จะต้องคำนึงถึงในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยบูรณาการมาจากแนวคิดและทฤษฎีที่สำคัญคือ หลักการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน แนวคิดนีโอฮิวแมนนิส และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

ผู้วิจัยได้ใช้หลักการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่เน้นแนวคิดการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ซึ่งการให้การศึกษาสำหรับผู้ใหญ่จะต้องมีลักษณะที่แตกต่างจากการให้การศึกษาแก่เด็ก โดยทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะเป็นหลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าผู้ใหญ่แต่ละคนเป็นผู้ซึ่งมีวุฒิภาวะที่สมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้จึงมีความต้องการและความสามารถที่จะเป็นผู้ชี้นำตนเองในการใช้ประสบการณ์เรียนรู้ ในการระบุนความพร้อมที่จะเรียนของตนเอง และจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตของตนเองได้ ตามแนวคิดของ Knowles (1980) ดังนั้นการเรียนรู้ถึงหลักการให้การศึกษาสำหรับผู้ใหญ่จะทำให้พัฒนารูปแบบกิจกรรมได้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้ใหญ่อย่างแท้จริง

ผู้วิจัยได้ใช้หลักการของนีโอฮิวแมนนิส โดยนำมาใช้ในส่วนของการเป็นกระบวนการในการดำเนินกิจกรรม โดยมีหลักการที่สำคัญคือ การสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย การเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติและฝึกฝนทั้งในส่วนบุคคลและเป็นกลุ่ม และการจูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่คุณลักษณะที่ดีต่อไป โดยสาเหตุที่ใช้หลักการนี้เพราะ แนวคิดนีโอฮิวแมนนิสกล่าวถึงแนวทางในการพัฒนามนุษย์ให้เกิดคุณลักษณะหรืออุปนิสัยดังกรอบแนวคิด (Sarkar, 1990) ดังนี้

นอกจากนี้หลักการของนีโอฮิวแมนนิสยังสอดคล้องกับการพัฒนาให้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยผู้ที่พัฒนาตนให้มีคุณลักษณะทั้ง 15 ประการจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะนั้นๆ ต้องมีแรงจูงใจที่จะพัฒนาให้มีคุณลักษณะนั้นๆ และต้องลงมือทำอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดคุณลักษณะทั้ง 15 ประการ

สุดท้ายนี้ ได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ เพราะเป็นแนวคิดที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยวิเคราะห์และสังเคราะห์บุคคลตามคุณลักษณะของผู้ที่ประสบความสำเร็จทั้ง 15 ประการ คือ เป้าหมายสำคัญที่แน่นอน ความเชื่อมั่นในตัวเอง นิสัยประหยัทยอดออม ความคิดริเริ่มและการเป็นผู้นำ จินตนาการ ความกระตือรือร้น การควบคุมตนเอง นิสัยการทำงานเกินเงินเดือน บุคลิกต้องตาต้องใจ ความคิดถูกต้องเที่ยงตรง ความใจจดใจจ่อ ความสามัคคี ความล้มเหลว ความใจกว้าง และกฎทองคำ (Hill, 1979)

2. วัตถุประสงค์

ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ คือ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้กำหนดวัตถุประสงค์หลักไปที่การพัฒนาคุณภาพคนคือ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดี คิดเป็น ทำเป็น มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีวิถีชีวิตอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบต่อส่วนรวม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2544) โดยแผนพัฒนานี้จะช่วยให้บุคคลเกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีกลายเป็นบุคคลที่จะได้ผลสัมฤทธิ์ตามที่ตั้งใจและต้องการจนกลายเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ

3. กระบวนการ

ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนของ Tyler (1986) มาเป็นกรอบในการพัฒนากระบวนการของการเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยสาเหตุที่ใช้รูปแบบของไทเลอร์ เพราะรูปแบบดังกล่าวมีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในกระบวนการพัฒนาศักยภาพของบุคคลกลุ่มเป้าหมายต่างๆ เนื่องจากรูปแบบดังกล่าวมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยขั้นตอนของการพัฒนารูปแบบดังกล่าว มี 4 ขั้นตอนด้วยกันคือ การกำหนดวัตถุประสงค์ทางการศึกษา การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ โดย

แนวคิดของไทเลอร์จะเน้นการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมจึงมีความสอดคล้องกับแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ที่กล่าวว่า ความคิดและการกระทำเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะหรืออุปนิสัยหรือพฤติกรรม (Sarkar, 1990) และสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ที่กล่าวว่า อำนาจจะเกิดมาจากการปฏิบัติหรือการใช้งานจนกลายเป็นคุณลักษณะแห่งความสำเร็จ (Hill, 1979)

4. การประเมินผล

ผู้วิจัยทำการประเมินรูปแบบกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการใน 2 รูปแบบ คือ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ โดยใช้แบบตรวจสอบรูปแบบการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ และให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทำแบบประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ และทำแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ประกอบคู่มือการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

ส่วนที่ 2 ด้านประสิทธิผลการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ มีผลที่ได้จากการวิจัยในเรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ซึ่งนับเป็นประสิทธิผลของกระบวนการจัดกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยสามารถอธิบายรูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดยใช้หลักการของการจัดกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียน และแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ด้วยการให้กิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่เน้นการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ โดยแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสจะเป็นแนวคิดที่มุ่งพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของมนุษย์ ซึ่งความฉลาดทางอารมณ์ หรือ EQ (Emotional Quotient) หมายถึง ความสามารถทางจิตใจ (อารมณ์) ที่ทำให้คนเรามีความสุขใน

ชีวิตได้ง่าย สามารถอดทน รอคอย มุ่งมั่นในการกระทำจนบรรลุเป้าหมายที่ตัวเองตั้งไว้ได้อย่างมีความสุข และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในทุกสถานการณ์ของชีวิต (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2544) ซึ่งตรงกันข้ามกับในอดีตที่พัฒนามนุษย์จะเน้นไปที่การพัฒนาความฉลาดทางสติปัญญา ซึ่งแท้จริงแล้วความฉลาดทางสติปัญญามีผลต่อความสำเร็จน้อยมาก เนื่องจากความฉลาดทางสติปัญญาจะเป็นการเรียนรู้ในเนื้อหาหรือความรู้เท่านั้น แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับทักษะหรือทัศนคติของบุคคล โดยปัจจุบันนักวิจัยยืนยันว่าความฉลาดทางสติปัญญามีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในชีวิต เช่น การทำงานแค่ 20 % เท่านั้น (กมล แสงทองศรีกมล, 2548) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่ให้ความสำคัญกับทฤษฎีเพียง 5% เท่านั้น (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2545) และยิ่งสอดคล้องกับการสอนกับการเรียนการสอนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่เป็นการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาอัจฉริยภาพแฝงเร้นในตัวบุคคลให้ปรากฏออกมามากที่สุด ดังนั้น การสอนแบบนี้จึงไม่ใช่การสอนแต่เพียงให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาวิชาเท่านั้น แต่จะมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยพัฒนาความพร้อมทั้งในด้านร่างกายและจิตใจในทุกระดับคือ จิตสำนึก จิตใต้สำนึก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจิตเหนือสำนึก อันเป็นแหล่งพลังงานความรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่ยิ่งใหญ่ (อุไรวรรณ ขมวัฒนา, 2539) ดังนั้น การเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสจึงไม่เน้นเพียงแค่การพัฒนาความฉลาดทางสติปัญญาเท่านั้น แต่จะต้องพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ด้วย โดยได้มีรายงานการศึกษาหลายชิ้นสรุปตรงกันว่า คนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตและอาชีพการงาน ซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วไป ล้วนแล้วแต่มีความฉลาดทางอารมณ์ทั้งสิ้น และสิ่งที่สำคัญที่เกี่ยวเนื่องกับการเรียนรู้ก็คือ ความฉลาดทางอารมณ์สามารถปรับเปลี่ยน เรียนรู้ และพัฒนาขึ้นได้ (กมล แสงทองศรีกมล, 2548) ดังนั้น บุคคลจึงมีความเข้าใจและตระหนักว่า การที่จะประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ เช่น การทำงาน การดำเนินชีวิตในสังคม จะต้องอาศัยองค์ประกอบทางด้านความฉลาดทางอารมณ์ด้วย (อริยะ สุพรรณเภสัช, 2545) จึงสรุปได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์มีความสำคัญมากกว่าความฉลาดด้านอื่นๆ เพราะช่วยนำไปสู่การประสบความสำเร็จในชีวิต และยังเชื่อว่าบุคคลที่ขาดความฉลาดทางอารมณ์ก็จะนำไปสู่การเกิดปัญหาทั้งทางร่างกายและจิตใจได้ (Goleman, 1998)

การใช้กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสทำให้เกิดการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ จึงช่วยเพิ่มประสิทธิผลของการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ซึ่งสอดคล้องกับที่เกียรติวรรณ อมาตยกุล (2547) กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์เป็นหัวใจหลักของความสำเร็จ โดยถ้ามีความฉลาดทางอารมณ์แล้ว คุณลักษณะข้ออื่นๆ ของคนที่มีมีความฉลาดทางอารมณ์สูงก็จะสามารถพัฒนาขึ้นได้ง่ายเช่น ความเชื่อมั่นในตนเอง ความมุ่งมั่น ความอดทน ความเคารพตัว

เอง ความเคารพผู้อื่น มนุษย์สัมพันธ์ และความสุข ฯลฯ โดยกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ทำได้โดยการสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย การเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติและฝึกฝนทั้งในส่วนบุคคลและเป็นกลุ่ม และการจูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่คุณลักษณะที่ดีต่อไป ดังนั้น รูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยเน้นการใช้กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส จึงทำให้ผู้เข้ากิจกรรมมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จมากขึ้น เนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. การสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย

แนวคิดนีโอฮิวแมนนิสเป็นแนวคิดที่สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย ด้วยการเปิดเพลงเบาๆ เพื่อทำให้เกิดการผ่อนคลายทั้งด้านร่างกายและจิตใจ จึงพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ นอกจากนี้แนวคิดนีโอฮิวแมนนิสยังเป็นแนวคิดที่สร้างบรรยากาศของความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ด้วยการใช้คำพูดที่ดีต่อกันหรือชมเชยกัน และจะมีการทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน จึงทำให้เกิดบรรยากาศที่ผ่อนคลาย โดยผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกที่เห็นความสำคัญของตนเองต่อการเรียนรู้อีกมากขึ้น จะเกิดแรงกระตุ้นที่ต้องการที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้น และจะเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นด้วย ซึ่งบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกลึกซึ้งทางบวกต่อการเรียนรู้หรือเกิดความรู้สึกลึกซึ้งที่ดีต่อกระบวนการเรียนรู้ รวมไปถึงความรู้สึกที่ดีต่อเนื้อหาการเรียนรู้ และความรู้สึกที่ดีต่อผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน จึงสอดคล้องกับซูซีฟ เปลง อารมณ (2539) ที่กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักเรียนนอกโรงเรียน สายสามัญ ประเภชชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่สอนด้วยวิธีสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม หลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยมสูงกว่าวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการมีบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย

การจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสจะมีการเริ่มต้นกิจกรรมทุกครั้งด้วยการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย ซึ่งตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสนั้นกล่าวว่า คนเราจะมีการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้สูงสุด เมื่อจิตใจอยู่ในสภาวะที่ผ่อนคลายที่สุด ปราศจากความตึงเครียด ปราศจากความวิตกกังวล (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2543) ดังนั้น การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอันดับแรกของการเรียนรู้ในทุกๆ เรื่อง โดยกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่นำมาใช้เพื่อการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายคือ การฝึกอาสนะและการบริหารกายท่าเกาซิกิ การผ่อนคลายเพื่อให้เกิดวังค์ การรับรู้ด้วยเสียงเพลง และจินตนาการ เทคนิคการใช้คำพูดเชิงบวก และการฝึกสมาธิ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยส่งเสริม

ให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย ส่งผลทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดและทำให้ใช้ศักยภาพได้อย่างสูงสุด โดยแนวคิดนี้โอฮิวแมนนิสเรียกสภาวะของการเรียนรู้ที่ดีที่สุดนี้ว่า สภาวะคลื่นสมองต่ำ ดังนั้น กิจกรรมต่างๆ ดังกล่าวจะช่วยปรับคลื่นสมองของเราให้เป็นคลื่นอัลฟา ที่มีลักษณะเป็นคลื่นสมองของคนที่มีจิตใจสงบ อารมณ์ดี โดยในสภาวะนี้คนเราจะมีความจำดี สามารถรับรู้และเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้รวดเร็ว (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2543)

กิจกรรมที่ทำให้เกิดสภาวะคลื่นสมองต่ำตามแนวคิดนี้โอฮิวแมนนิสดังกล่าว โดยเกียรติวรรณ อมาตยกุล (2545) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการทำให้คลื่นสมองต่ำลง ได้แก่ การทำอาสนะและเดินเกาซิกิ ซึ่งเมื่อทำทุกวันอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยวันละครั้ง จะทำให้ผู้ปฏิบัติมีร่างกายแข็งแรงสวยงาม มีการยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อสูง ฮอริโมนในร่างกายจะถูกปรับให้สมดุล ซึ่งทำให้อารมณ์ของผู้ปฏิบัติเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น และการทำสมาธิอย่างสม่ำเสมอวันละ 2 ครั้งๆ ละ 10 - 15 นาที จะทำให้ผู้ปฏิบัติมีจิตใจอ่อนโยน มีสมาธิสูง และมีคลื่นสมองที่ต่ำลงอย่างรวดเร็ว และสอดคล้องกับวีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา (2538) ที่กล่าวว่า การทำให้ร่างกายและจิตใจมีความผ่อนคลายตามแนวคิดนี้โอฮิวแมนนิส จะประกอบไปด้วยการฝึกอาสนะ การจูงจิตใจไปสู่สภาวะอัลฟาด้วยเสียงเพลงและจินตนาการ โดยการฝึกอาสนะตามแนวคิดนี้โอฮิวแมนนิสนั้นเป็นการบริหารกายแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโยคะศาสตร์ ต้องกระทำให้สัมพันธ์กับการหายใจ มีการเคลื่อนไหวอย่างอ่อนโยนผสมกับการสูดลมหายใจลึกๆ และสลับด้วยการหยุดนิ่งของร่างกายช่วงเวลาหนึ่ง ทำให้ระบบกล้ามเนื้อ ระบบประสาทผ่อนคลายยิ่งขึ้น ทำให้คลื่นสมองของคนเราค่อยๆ ปรับความถี่ช้าลงๆ ราบเรียบมากขึ้นเป็นคลื่นอัลฟา (Anandamitra, 1991) โดยหลังจากทำอาสนะแล้ว การที่จะทำให้ร่างกายและจิตใจมีความผ่อนคลายมากยิ่งขึ้นไปอีก สามารถทำได้โดยการจูงจิตใจไปสู่สภาวะอัลฟาด้วยเสียงเพลงและจินตนาการ ด้วยการเปิดเพลงบรรเลงเบาๆ ซ้ำๆ โดยเพลงดังกล่าวจะมีลักษณะเฉพาะที่เมื่อฟังแล้วทำให้รู้สึกสงบและสบายใจ เช่น เพลงของคิทาโร่ ราชาลิส ซึ่งเสียงเพลงจะทำให้ร่างกายและจิตใจมีความผ่อนคลาย ประกอบกับการใช้จินตนาการเพื่อเป็นการไม่ให้สิ่งเร้าต่างๆ เข้ามารบกวนขณะผ่อนคลาย โดยจินตนาการว่า เรากำลังอยู่ในที่ที่เงียบสงบ ห่างไกลความอึกที่กวนวายุต่างๆ จินตนาการจะทำให้สามารถจูงจิตใจไปสู่สภาวะผ่อนคลายได้รวดเร็วขึ้น

การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายจะต้องอาศัยกิจกรรมที่ทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่รู้สึกเครียดหรือกดดัน แต่จะต้องรู้สึกผ่อนคลาย ซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จ ด้วยเหตุนี้ รูปแบบการจัดกิจกรรมในการวิจัยครั้งนี้จึงไม่ใช่เป็นแค่เพียงให้การศึกษา แต่จะเป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความผ่อนคลาย ซึ่งความผ่อนคลายจะส่งผลต่อการเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเองในขั้นต่อไป ดังนั้น แนวคิดนี้โอฮิวแมนนิสจึงเป็นแนวคิดที่มีกิจกรรมที่สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย สอดคล้อง

กับงานวิจัยของอุไรวรรณ ชมวัฒนา (2539) ที่กล่าวว่า กิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เป็นกิจกรรมที่ช่วยนำศักยภาพในการเรียนรู้มาใช้ให้มากที่สุด จึงทำให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และยังช่วยส่งเสริมการจดจำเนื้อหาวิชาต่างๆ เนื่องจากการมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่ทำอยู่มากขึ้น และยังทำให้มีความตื่นตัว พร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ มีความฉับไวในการคิด

การสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายจะทำให้เกิดการเรียนรู้ในวิชาการต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีความสุข เรียกว่า Superlearning หรือ Suggestopedia เนื่องจาก อารมณ์และความรู้สึกจะมีผลต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง การเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้สูงสุดจะเกิดขึ้นเมื่อจิตใจอยู่ในสภาวะที่ผ่อนคลายที่สุด ปราศจากความตึงเครียด และปราศจากความวิตกกังวล ดังนั้น การเรียนอยู่ในบรรยากาศที่ผ่อนคลายจะทำให้เรียนรู้ข้อมูลในเรื่องต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2543) สอดคล้องกับงานวิจัยต่างๆ ดังนี้ ประเทศบัลแกเรีย ได้นำทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องจิตของนีโอฮิวแมนนิสมาพัฒนาการเรียนการสอนแบบใหม่ เรียกว่า Superlearning หรือ Suggestopedia ทำให้เรียนรู้วิชาการต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีความสุข ในประเทศไอร์แลนด์ โรงเรียนนีโอฮิวแมนนิสได้รับการยกย่องว่าเป็นโรงเรียนดีเด่น ในประเทศแอฟริกาใต้ กลุ่มนีโอฮิวแมนนิสได้รับเกียรติบัตรจากทางรัฐบาลว่าเป็นกลุ่มที่สร้างประโยชน์ให้กับประเทศอย่างมาก ในประเทศอินเดีย ได้ประยุกต์แนวคิดนีโอฮิวแมนนิสมาใช้ในระบบการศึกษาตั้งแต่ชั้นเด็กเล็กจนถึงระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งปัจจุบันมีโรงเรียนเด็กเล็กที่ใช้แนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ประมาณ 719 แห่ง ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 306 แห่ง คลินิกประชาชน จำนวน 757 แห่ง และสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า จำนวน 500 แห่ง (Savadori, 1983) และในประเทศไทยยังมีผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่สนับสนุนการประยุกต์แนวคิดนีโอฮิวแมนนิสมาใช้ในการศึกษาที่ส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้อีกมากมาย ตัวอย่างผลการวิจัยมีดังนี้ วิธีการสอนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สร้างสรรค์ (ศตพร วิไลรัตน์, 2532) การจูงใจได้สำนึกตามทฤษฎีนีโอฮิวแมนนิสช่วยเปลี่ยนแปลงการเห็นคุณค่าในตนเองให้สูงขึ้น (ชาญวุฒิ วงศ์เพ็ง, 2536) การฝึกอาสาสมัครและสมาธิตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสเพิ่มความเห็นคุณค่าในตนเอง (วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา, 2538) การอบรมหลักสูตรการเสริมสร้างพลังและความสำเร็จของชีวิตด้วยจิตวิทยานีโอฮิวแมนนิสช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการพัฒนาตนเอง (เยาวลักษณ์ โพธิ์สุทธิ, 2540) การสอนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสมีความเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้น (สมศักดิ์ เจริญศรี, 2543)

ดังนั้น การสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายจึงช่วยเพิ่มประสิทธิผลของการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

เนื่องจาก การสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายจะช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี ในลักษณะของการที่ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น มากขึ้น และรวดเร็วขึ้น โดยในการวิจัยในครั้งนี้จะเริ่มต้นกิจกรรมทุกกิจกรรมด้วยการสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายเพื่อเตรียมสภาพจิตใจของผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง

แนวคิดนีโอฮิวแมนนิสเป็นแนวคิดที่ช่วยเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง ภาพพจน์ของตัวเองคือ ความรู้สึกที่เรามีต่อตัวเอง ความรู้สึกที่เรามีต่อตัวเราเองความรู้สึกนี้จะเป็นตัวกำหนดชะตาชีวิตของเรา เพราะความรู้สึกนี้จะติดตัวเราไปตลอดเวลา ดังนั้น ความเชื่อโดยเฉพาะความเชื่อเกี่ยวกับตัวเองจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดเรื่องหนึ่ง ถ้าเราเชื่อว่าเราทำได้เราก็ทำได้ ถ้าเราเชื่อว่าทำไม่ได้เราก็ทำไม่ได้ (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2545) ซึ่งการเสริมภาพพจน์ที่ดีของตัวเองสามารถทำได้ด้วยการใช้คำพูดในทางบวกที่ทำให้บุคคลเห็นคุณค่าของตนเองเพิ่มขึ้น โดยเกียรติวรรณ อมาตยกุล (2539) กล่าวไว้ว่า การพูดแบบนี้โอฮิวแมนนิสจะทำให้ภาพพจน์ของตนเอง (Self Image หรือ Self Concept) เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีมากยิ่งขึ้น โดยเมื่อเรามีความรู้สึกที่ดีกับตัวเองมากขึ้น เราก็จะมีความรู้สึกที่ดีกับคนรอบข้างมากขึ้น และเราก็จะมีความรู้สึกที่ดีกับโลก กับสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวมากขึ้น จนในที่สุดเราจะกลายเป็นคนประเภท I am o.k., you are o.k. ดังนั้น กระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนามนุษย์เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความรู้สึกนึกคิดในทางบวกต่อตนเองจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาตนเองในด้านการรู้จักตนเอง โดยการมีอัตมโนภาพและมีความรู้สึกที่มีต่อตัวเอง (Self Esteem) ในทางบวก ซึ่งการใช้คำพูดเพื่อเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเองสามารถทำได้โดยการเสนอแนะหรือให้ข้อคิดโดยตรงโดยตนเอง (Auto-suggestion) หรือการเสนอแนะหรือให้ข้อคิดโดยผู้อื่น (Outer-suggestion) และสอดคล้องกับที่บรูโน (Bruno, 1983) ที่กล่าวว่า การเสนอแนะโดยตนเองและการเสนอแนะโดยผู้อื่นเป็นวิธีการสร้างเสริมความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง โดยวิธีการนี้จะเป็นการให้ข้อมูลที่จะมีทำให้เกิดกำลังใจและสร้างความภาคภูมิใจได้ แต่จะต้องได้รับการเสริมแรงโดยเหตุการณ์ทางบวกที่ต่อเนื่องกันด้วย จึงจะทำให้สร้างผลสำเร็จให้กับตนเองได้มากขึ้น

การเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีของตนเองหรือการเปลี่ยนแปลงภาพพจน์ของตนเองตามหลักการของนีโอฮิวแมนนิส การเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเองจะต้องกระทำในขณะที่ร่างกายและจิตใจมีความผ่อนคลาย โดยหลังจากมีบรรยากาศที่ผ่อนคลายที่จิตใจไปสู่ภาวะการรับรู้ด้วยเสียงเพลงและจินตนาการแล้ว จะต้องทำการบันทึกความรู้สึกที่ดีต่อตนเองเข้าสู่จิตใจได้สำนึกโดยการเสนอแนะในทางบวก ดังเช่น งานวิจัยของวิวรรณ ศรีกุลลาญกุล (2537) ที่กล่าวไว้ว่า นักเรียนประถมปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อผู้

อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และผลรวมทั้งสามด้านสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และความเชื่อมั่นในตนเองทุกด้านสูงขึ้นตามลำดับจำนวน ครั้งของการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส โดยความเชื่อมั่นในตนเองที่เกิดขึ้นมาในงานวิจัยนี้เกิดขึ้นมาจากการเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีด้วยการใช้กิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสด้วยการบันทึกความรู้สึกที่ดีลงสู่จิตใต้สำนึกโดยการเสนอแนะในทางบวก

แนวคิดนีโอฮิวแมนนิส มีความเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยหรือคุณลักษณะ รวมทั้งวิธีการดำเนินชีวิตจะเป็นไปได้ง่ายขึ้นและดีขึ้น ถ้าการเปลี่ยนแปลงนั้นเริ่มต้นที่ภาพพจน์ของตนเองที่ทำให้มีการมองโลกและมองชีวิตของตนในแง่บวก (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2545) เนื่องจากภาพพจน์ที่ดีของตนเองเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการสร้างความสำเร็จในชีวิต ดังนั้น ในระหว่างการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยจึงได้จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความต่อเนื่องในการย้าคิดและการนึกถึงข้อความที่ทำให้เกิดภาพพจน์ที่ดีต่อตนเองในทางบวกอยู่ตลอดเวลา ด้วยการปลุกฝังคำพูดและภาพพจน์ด้านบวกต่างๆ ลงในจิตใต้สำนึก ทั้งนี้เนื่องจาก ข้อมูลที่บันทึกไว้ในจิตใต้สำนึกจะเป็นตัวกำหนดภาพพจน์ของตัวเอง ทักษะคติ นิสัยใจคอ และพฤติกรรมต่างๆ ของคนเราอย่างแท้จริง โดยมีข้อค้นพบทางจิตวิทยาที่พบว่า ทุกๆ อารมณ์ ความรู้สึก การกระทำ พฤติกรรม ทักษะคติ รวมทั้งความสามารถด้านต่างๆ ของคนเรา มีความสัมพันธ์โดยตรงกับภาพพจน์ของตัวเอง (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2540) กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเองในครั้งนี้ ได้แก่ การผ่อนคลายเพื่อให้เกิดภวังค์ การรับรู้ด้วยเสียงเพลงและจินตนาการ กิจกรรมเทคนิคการใช้คำพูดด้านบวก กิจกรรมการฝึกสมาธิ ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้จะเป็นกิจกรรมการปฏิบัติที่ผสมผสานกลมกลืนกัน ดังนี้ เริ่มต้นกิจกรรมด้วยการทำสมาธิด้วยการใช้เพลงบรรเลงเบาๆ ให้จิตใจผ่อนคลาย โดยนอนลงในท่านอนตาย แล้วใช้คำพูดด้านบวกเพื่อทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเองเพื่อเป็นการฝึกจินตนาการเพื่อให้เห็นภาพที่ดีของตนเอง เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภาพพจน์ของตนเอง โดยที่ผู้ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงภาพพจน์ของตนเองจะนึกถึงตนเองในสิ่งที่ดีๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เช่น นึกถึงความสุขที่ได้รับจากความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยการใช้ความคิดหรือจินตนาการในการเห็นภาพสิ่งที่เราปรารถนาที่จะให้เกิดขึ้นในชีวิตให้มีความชัดเจน จะช่วยให้ภาพพจน์ของเราค่อยๆ เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เราต้องการ แนวคิดเหล่านี้ สอดคล้องกับที่นักปราชญ์โบราณได้กล่าวไว้ว่า ความคิดนำไปสู่การกระทำ การกระทำนำไปสู่นิสัย นิสัยนำไปสู่ชะตาชีวิตที่รุ่งโรจน์หรือตกต่ำ ดังนั้น ในทุกๆ การกระทำจะเริ่มต้นจากความคิด (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2544) และสอดคล้องกับที่สาร์การ์ (Sarkar อ้างถึงใน เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2534) กล่าวถึงอำนาจของความคิดของมนุษย์ไว้ว่า เราคิดอย่างไร เราก็จะรู้สึกเช่นนั้น หรือกลายเป็นเช่นนั้น ซึ่งในปัจจุบันแนวคิดนี้เป็นที่ยอมรับว่า จิตใต้สำนึกของคนเราสามารถจะเปลี่ยนสภาพกลายเป็นสิ่งที่เราคิดถึง ฝังฝัง หรือให้ความสนใจอย่างแรงกล้าต่อเนื่องกันเป็นเวลานานๆ ได้ ดัง

นั้น การใช้จินตนาการ และการย้าคิด จะค่อยๆ เปลี่ยนแปลงจิตใจไปสู่สิ่งที่ใฝ่ฝันถึงอยู่เสมอได้ จึงทำให้มองชีวิตของตนเอง ผู้อื่น กิจกรรมต่างๆ และโลกในแง่ที่ดีมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น (Anandamitra, 1991 และเกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2534)

การมีภาพพจน์ที่ดีต่อตนเองจะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการได้ โดยมีข้อค้นพบของงานวิจัยทางจิตวิทยาที่กล่าวว่า คนเราไม่สามารถมีการกระทำหรือการปฏิบัติตัวที่ขัดแย้งกับภาพพจน์ของตนเองได้ การค้นพบในครั้งนี้จึงสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงนิสัย ทัศนคติ บุคลิกภาพ ความสามารถ รวมทั้งวิธีการดำเนินชีวิตของคนเรา จะเป็นไปได้ง่ายขึ้น ถ้าการเปลี่ยนแปลงนั้นเริ่มต้นที่ภาพพจน์ของตัวเอง (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2540) โดยมีงานวิจัยที่สอดคล้องกับการเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง ดังนี้ งานวิจัยของกษมา บิลมาศ (2528) ได้ทำการศึกษาผลของจินตนาการเกี่ยวกับผลของการลดน้ำหนักที่มีต่อพฤติกรรมลดน้ำหนักของสตรี โดยจะศึกษาว่ากระบวนการเสริมแรงทางบวกภายในสามารถลดน้ำหนักของสตรีที่มีน้ำหนักเกินน้ำหนักอุดมคติตั้งแต่ 10 กิโลกรัมขึ้นไปได้หรือไม่ และจะมีผลอย่างไรต่อพฤติกรรมลดน้ำหนักของสตรี พบว่า กลุ่มที่ได้รับการฝึกการเสริมแรงทางบวกภายในสามารถลดน้ำหนักได้มากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับคอรัทัวร์ (Cauteua, 1979) ได้ทำการศึกษาโดยการวัดทัศนคติของผู้รับการทดลองที่มีต่อผู้สูงอายุกว่าคือ วัดก่อนและหลังการให้การเสริมแรงทางบวกภายใน โดยผู้ได้รับการทดลองจะได้รับการฝึกให้จินตนาการถึงภาพคนกำลังบาดเจ็บเนื่องจากอุบัติเหตุในรถยนต์และได้รับความช่วยเหลือจากคนที่อายุมากกว่าคนหนึ่ง นอกจากนี้ผู้รับการทดลองยังได้ฝึกจินตนาการว่าตนคือชายผู้สูงอายุคนนั้น ผลการวัดทัศนคติและความเชื่อหลังจากการเข้ากระบวนการการเสริมแรงทางบวกภายในเปรียบเทียบกับที่วัดได้ในครั้งแรกพบว่าการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อคนที่สูงอายุกว่าคือ มีทัศนคติที่ดีขึ้น

ดังนั้น การเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเองจึงช่วยเพิ่มประสิทธิผลของการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ เนื่องจาก ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเปลี่ยนแปลงตนเองจนมีภาพพจน์ที่ดีต่อตนเองก็สามารถที่จะพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จมากขึ้น โดยเมื่อบุคคลเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มมากขึ้นจึงทำให้มีอารมณ์และพฤติกรรมที่สนับสนุนให้สามารถเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะตามที่ต้องการได้อย่างง่ายดาย ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นหลังจากการเปลี่ยนแปลงภาพพจน์ที่ดีต่อตนเองดังกล่าวจะทำให้บุคคลมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ได้ถาวรอย่างแท้จริง

3. การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติและฝึกฝนทั้งในส่วนบุคคลและเป็นกลุ่ม

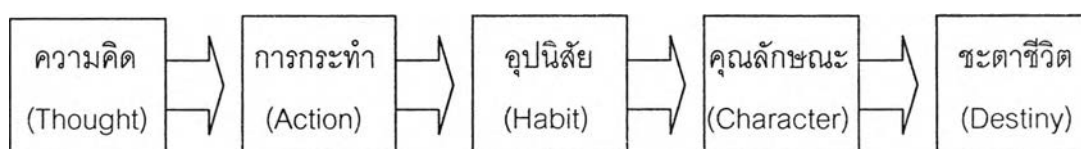
แนวคิดนี้โอฮิวแมนนิสจะเป็นแนวคิดที่มีกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติเพื่อช่วยให้เกิดความรู้ทัศนคติ และทักษะ โดยแนวคิดนี้โอฮิวแมนนิสจะเน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติและฝึกฝนด้วยการกระทำหลายๆ อย่าง เช่น การให้ความรัก หรือการให้พลังด้านบวก (Empowerment) ด้วยการให้ความคิด คำพูด และการกระทำที่ทำให้ตัวเราและคนรอบข้างมีพลังด้านบวกมากยิ่งขึ้น ผู้ที่ได้พลังด้านบวกมากก็จะกลายเป็นคนที่คิดด้านบวก ทำด้านบวกมาก โดยการให้พลังด้านบวกสามารถทำได้ด้วยการแสดงพฤติกรรมทั้งต่อตัวเองและคนรอบข้าง ดังนี้ ยิ้ม ชม สบตา สัมผัส สวัสดิ์ (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2547) นอกจากนี้ การปฏิบัติที่สำคัญตามแนวคิดนี้โอฮิวแมนนิสยังเน้นไปที่การบริหารกายด้วยการฝึกโยคะอาสนะ โดยจะเป็นการบริหารร่างกายที่ต้องกระทำซ้ำๆ ที่สัมพันธ์กับการหายใจ และต้องมีสมาธิในขณะปฏิบัติท่าอาสนะต่างๆ ซึ่งจะส่งผลต่อทั้งร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ เป็นการบริหารทั้งอวัยวะภายในและภายนอก ตลอดจนระบบต่อมไร้ท่อต่างๆ ที่ทำให้ได้ฝึกการควบคุมอวัยวะทุกส่วนของร่างกายให้เคลื่อนไหวในท่าต่างๆ อย่างซ้ำๆ และมีสมาธิจึงส่งผลต่ออารมณ์ของบุคคล และการทำสมาธิจะช่วยให้มีการจดจ่อกับสิ่งที่ทำอยู่มากขึ้น สามารถจดจำและเรียนรู้ทักษะต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว (อุไรวรรณ ขมวีวัฒนา, 2539)

การปฏิบัติกิจกรรมตามแนวคิดนี้โอฮิวแมนนิสก่อให้เกิดประโยชน์ต่างๆ มากมาย ดังเช่น การทำโยคะและสมาธิตามแนวคิดนี้โอฮิวแมนนิสก่อนการเรียนรู้ จะช่วยให้มีความตื่นตัว มีความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ มีความฉับไวในการคิด มีสมาธิจดจ่อกับการเรียนรู้และกิจกรรมต่างๆ ทำให้สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย ดังนั้น การทำโยคะและสมาธิก่อนการเรียนรู้และการทำกิจกรรม จะเป็นการเตรียมสภาพจิตใจให้มีความพร้อมที่จะรับความรู้ใหม่ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพกว่าไม่ได้ฝึกโยคะและสมาธิก่อนการเรียนรู้ นอกจากนี้ การทำโยคะและสมาธิตามแนวคิดนี้โอฮิวแมนนิสประกอบการภาวนาคำหรือเสียงเพลงที่เป็นภาษาสันสกฤตว่า บาบานัม เควาลัม ซึ่งแปลว่าความรักมีอยู่ในทุกหนทุกแห่ง หรือมีความรักให้กับตัวเองและมีความรักให้กับทุกสิ่งทุกอย่าง ก็จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาบุคคลในทุกๆ ด้านอย่างแท้จริง โดยในปัจจุบันมีการกล่าวถึงการพัฒนาศักยภาพมนุษย์และสมาธิด้วยพลังคลื่นเสียง เป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำเอาพลังคลื่นเสียงจากดนตรีมาช่วยในการพัฒนาศักยภาพสมองและศักยภาพมนุษย์ ซึ่งจากการวิจัยพบว่า คลื่นเสียงจากดนตรีสามารถช่วยกล่อมเกล้าให้จิตใจเกิดความละเอียดอ่อน พัฒนาสุนทรียภาพทางอารมณ์ พัฒนาสมาธิ ทำให้จิตใจเกิดความเยือกเย็น สุขุม ขยายขีดความสามารถในการทำหน้าที่ของสมอง ระบบประสาท ทำให้ความทรงจำดี สมองเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว อันจะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้และการทำงานให้ดีขึ้น มีความคิดสร้างสรรค์ มีบุคลิกภาพที่ดี มีการพัฒนาวุฒิภาวะทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดปัญหาสังคม นอกจากนี้การนำไปใช้ในการพัฒนาตน พัฒนาการสื่อสาร แสดงความรู้สึกเอื้ออาทรและ

ความเห็นใจผู้อื่น ทำให้สัมพันธภาพส่วนบุคคลดีขึ้น อันเป็นการสร้างศักยภาพ ความสำเร็จส่วนตัว ในด้านมนุษยสัมพันธ์ของบุคคลและการทำงาน (อริยะ สุพรรณภัสช, 2545)

แนวคิดนีโอฮิวแมนนิสยังมีกิจกรรมการปฏิบัติที่สำคัญคือ การเต้นเกาซิกิและการนอนตาย โดยการเต้นเกาซิกิจะเป็นการเต้นรำและร้องเพลงแห่งความรักประกอบท่าทาง เพื่อเป็นการฝึกสติหรือเจริญสติให้มีพลังสติหรือพลังสมาธิ เพื่อให้สภาวะที่จิตใจเป็นหนึ่งเดียวในการจดจ่อกับสิ่งที่ต้องทำอยู่ในปัจจุบัน ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำภารกิจใดๆ ในชีวิตเป็นไปได้สูงสุด และยังจะทำให้จิตได้สำนึกเกิดพลังแห่งความรักความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ขึ้นด้วย ส่วนการนอนตายจะเป็นท่าการฝึกผ่อนคลายอย่างลึกช้า เริ่มจากการเปิดเพลงเบาๆ ให้จิตใจผ่อนคลาย แล้วนอนลงในท่านอนตายของโยคะ ทำนี้จะทำให้ผู้นอนมีการผ่อนคลายสูงที่สุด ดังนั้นการใช้คำมั่นตราประกอบเสียงเพลง ที่มีคำว่า บาบานัม เควาลัม ก็จะทำให้บุคคลเกิดการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับเยาวลักษณะ โพรสิฐ์ (2540) ที่กล่าวว่า การปฏิบัติตามกิจกรรมการพัฒนาดตนเอง โดยเฉพาะการฝึกโยคะอาสนะ การจูงจิตได้สำนึก การออกกำลังกายโดยการเต้นเกาซิกิ และการรับประทานอาหารที่มีคุณค่า เป็นการปฏิบัติที่ช่วยพัฒนาดตนเองซึ่งจะสอดคล้องไปตามระดับการปฏิบัติ

แนวคิดนีโอฮิวแมนนิส กล่าวว่า การพัฒนาดตนเอง 95 เปอร์เซนต์ เน้นที่การปฏิบัติ (Sarkar, 1990) ดังนั้น การได้ลงมือปฏิบัติจริงอย่างต่อเนื่องจะทำให้มีคุณลักษณะที่ในที่สุดจะกลายเป็นนิสัยที่ถาวรเพื่อพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพต่อไป สอดคล้องกับที่ สักการ (Sarkar, 1990) กล่าวว่า ความคิดและการกระทำเป็นตัวกำหนดอุปนิสัย คุณลักษณะ และชะตาชีวิตของเรา ดังแผนภาพ ดังนี้

กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะดังกล่าว จะเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติและฝึกฝนทั้งในส่วนบุคคลและเป็นกลุ่ม ดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ส่วนบุคคล เช่น การใช้คำพูดด้านบวกกับตัวเอง (Auto-Suggestion) เพื่อเป็นการเปลี่ยนข้อมูลในจิตได้สำนึกของเราเองด้วยคำพูดของตัวเอง โดยใช้ประโยคคำพูดด้านบวกเพียงประโยคเดียวแล้วพูดซ้ำๆ วันหนึ่งควรทำอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง ในสภาวะที่คลื่นสมองต่ำ ซึ่งอาจจะเป็นช่วงก่อนนอน และกิจกรรมการใช้คำพูดด้านบวกกับตัวเองในครั้งนี้ จะเป็นคำพูดที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น (ชื่อ) จะเป็นคุณครูสอนภาษาไทยที่อารมณ์ดี และกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่ม เช่น การได้ฟังคำพูดด้านบวกจากคนรอบข้าง (Outer-suggestion) เนื่องจากการได้ฟังคำพูดด้านบวกจากคนรอบข้าง

จะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อตัวเอง คำพูดเหล่านี้จะมีผลอย่างยิ่งต่อจิตใต้สำนึกของคนเรา โดยกิจกรรมการได้ฟังคำพูดด้านบวกจากคนรอบข้างในครั้งนี้ จะเกิดขึ้นจากการที่แต่ละบุคคลได้กล่าวถึงเป้าหมายที่แต่ละบุคคลตั้งไว้ แล้วแต่ละคนจะทำการรวมกลุ่มเป็นกลุ่มบุคคลที่มีเป้าหมายที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ทุกคนในกลุ่มที่มีเป้าหมายในทิศทางเดียวกันนี้จะส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน ด้วยการใช้คำพูดสนับสนุนและส่งเสริมซึ่งกันและกัน ที่ก่อให้เกิดการกระทำที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะถูกบันทึกไว้ในจิตใต้สำนึกของแต่ละบุคคลด้วย

ดังนั้น การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติและฝึกฝนทั้งในส่วนบุคคลและเป็นกลุ่มจึงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ เนื่องจาก การปฏิบัติและฝึกฝนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสจะช่วยให้เกิดการพัฒนาร่างกายและจิตใจ โดยการปฏิบัติในที่นี้จะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามแนวคิดของนโปเลียน ฮิลล์ ในรูปแบบของโปรแกรมเชิงปฏิบัติและการเรียนรู้ด้วยตนเองจากคู่มือ ซึ่งการได้ลงมือปฏิบัติจริงประกอบกับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จทั้งด้านความรู้ ทักษะคิด และทักษะได้อย่างแท้จริง

4. การจูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

แนวคิดนีโอฮิวแมนนิสจะเป็นแนวคิดที่เน้นการจูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ โดยแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส กล่าวว่า โดยธรรมชาตินั้น คนเราทุกคนต้องการที่จะได้รับการยอมรับ ได้รับคำชมเชย ยกย่อง ได้รับความสนุกสนานและทำทนาย ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และได้รับความสำเร็จ ดังนั้น การจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสจึงเป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้อย่างรวดเร็วและมีความสุข ดังนั้น ผู้จัดกิจกรรมจึงจะต้องรู้วิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้ผู้ร่วมกิจกรรมอยากที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นความอยากจากภายในอย่างแท้จริง โดยผู้จัดกิจกรรมจะต้องมีหน้าที่โดยตรงในการจัดกิจกรรมให้สนุกและทำทนายความสามารถ ด้วยการกระตุ้นความคิดในขณะทำกิจกรรม ผู้จัดกิจกรรมจึงต้องเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้นำทาง ผู้ที่ประเด็นและชี้มุมมองที่น่าคิด ผู้ให้ความเอาใจใส่และให้คำชมเชยและให้รอยยิ้ม โดยการให้ความสำคัญและการให้กำลังใจจากผู้จัดกิจกรรม ถือว่าเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการจัดกิจกรรม (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2543) การจัดกิจกรรมดังกล่าวจะจูงใจให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากภายในสู่ภายนอก ด้วยการเปลี่ยนแปลงความคิดและทัศนคติ ดังนี้ เปลี่ยนความคิด เปลี่ยนทัศนคติ เปลี่ยนการกระทำ (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2547)

รูปแบบของกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสจึงเน้นไปที่การมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด โดยรูปแบบของกิจกรรมในครั้งนี้จะเน้นการมีส่วนร่วมใน 4 ด้านตามเป้าหมายของการพัฒนามนุษย์ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ซึ่งสอดคล้องกับวัชรยุทธ บุญมา (2542) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาแนวปรัชญามนุษยนิยมแนวใหม่มีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ในทุกๆ ด้านอย่างพร้อมเพรียงกันคือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และสามารถมุ่งกระจายความรักความเมตตาออกสู่สรรพสิ่งทั้งมวล ดังนั้น การใช้กิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสจะต้องมีการจูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ โดยการจูงใจในที่นี้จะเป็นการจูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ซึ่งกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสด้วยการจูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้จะสอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนามนุษย์ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส มีดังนี้

1. การมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง (Physically Fit) โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย ดังนี้ การฝึกอาสนะ การบริหารกายท่าเกาซิกิ และกิจกรรมเกม โดยการฝึกอาสนะและการบริหารกายท่าเกาซิกิช่วยให้บริหารร่างกายทั้งอวัยวะภายในและอวัยวะภายนอก ประกอบกับการหายใจที่ลึกและช้า และกิจกรรมเกมช่วยให้มีการเคลื่อนไหวร่างกายและเป็นการบริหารส่วนต่างๆ ของร่างกาย

2. การมีจิตใจที่มั่นคง (Mentally Strong) คือ การควบคุมความคิดตนเองได้ทั้งด้านจริยธรรม การมีระเบียบวินัย และการมีจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาจิตใจ ดังนี้ การผ่อนคลายเพื่อให้เกิดภาวะการรับรู้ด้วยเสียงเพลง การฝึกสมาธิ และกิจกรรม/เกม โดยการผ่อนคลายเพื่อให้เกิดภาวะการรับรู้ด้วยเสียงเพลงช่วยผ่อนคลายความคิดที่ตึงเครียด ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการในทางบวก ส่วนการฝึกสมาธิช่วยให้เกิดการผ่อนคลายทั้งร่างกายและจิตใจ ทำให้มีอารมณ์ดี แจ่มใส มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น และกิจกรรมเกมช่วยให้เกิดความสนุกสนาน ทำให้ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ

3. พัฒนาจิตใจขั้นสูงสุด (Spiritual Elevated) คือ การมีความรักความเมตตาหรือความรักไร้จำแนก โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาจิตใจ ดังนี้ การฝึกอาสนะ การบริหารกายท่าเกาซิกิ การผ่อนคลายเพื่อให้เกิดภาวะการรับรู้ด้วยเสียงเพลง การฝึกสมาธิ และกิจกรรมเกม เพื่อให้มีความรักความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ โดยในทุกกิจกรรมจะเน้นถึงความสำคัญของการมีความรัก ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ผู้อื่น และทุกสรรพสิ่งในโลก ทำให้เกิดการเรียนรู้ถึงประโยชน์และผลดีของการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในสังคมด้วยความรัก

4. มีความรู้ทางด้านวิชาชีพ วิชาการ (Academic Knowledge) โดยใช้กิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ โดยใช้กิจกรรมการผ่อนคลายเพื่อให้เกิดภาวะการรับรู้ด้วยเสียงเพลง และการฝึกสมาธิเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี เพื่อให้มีความรู้ด้าน

วิชาการ โดยเริ่มจากการใช้กิจกรรมที่ทำให้คลื่นสมองต่ำ จนเกิดสมาธิและความพร้อมทั้งร่างกาย และจิตใจที่จะเรียนรู้ ต่อจากนั้นจึงให้ข้อมูลทางวิชาการ ทำให้เกิดความรู้ในเรื่องนั้นๆ ด้วยความรวดเร็วและง่ายดาย

กิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสด้วยการจูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ดังกล่าว จะเป็นกิจกรรมที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ด้วยการให้การยอมรับ ให้คำชมเชย ยกย่อง อยู่ในทุกกิจกรรม และในทุกกิจกรรมจะต้องสร้างความอ้าใจ ความสนุกสนาน ประกอบกับการทำให้เกิดความท้าทาย และการทำให้ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ซึ่งสอดคล้องกับที่เกียรตวิวรรณ อมาตยกุล (2543) กล่าวว่า ศิลปะของการจูงใจและจูงกายผู้อื่นตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ประกอบไปด้วยวิธีการที่สำคัญ ดังนี้ นุ่มนวล แนบเนียน (การเรียนรู้ที่ประสานกลมกลืนและค่อยเป็นค่อยไปตามความเหมาะสม) สร้างความกระหาย (ทำให้เกิดความอยากที่จะเรียนรู้) อย่าขายกล้องเปล่า (มีเนื้อหาสาระจากการเรียนรู้) ให้ความสำคัญ (ทุกคนมีความสำคัญและความเท่าเทียมกันในการเรียนรู้) มีส่วนร่วม (ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้) ดังนั้น จึงมีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ เนื่องจาก กิจกรรมในครั้งนี้จะเริ่มต้นจากการทำให้ผู้เรียนอยากที่จะเรียนรู้ด้วยการตั้งคำถามให้ผู้เรียนคิด โดยการคิดบนพื้นฐานของความเป็นจริงที่มีความสอดคล้องกับแต่ละบุคคลอย่างแท้จริง และบรรยากาศในการเรียนก็จะเป็นการอภิปรายบนพื้นฐานของความเสมอภาค ทุกคนจึงมีความสำคัญและมีส่วนร่วมในทุกๆ กิจกรรม

ดังนั้น การจูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้จึงช่วยเพิ่มประสิทธิผลของการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ดังนั้น การจูงใจตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสจะเป็นการจูงใจด้วยการจูงใจได้สำนึกโดยการเปลี่ยนคลื่นสมองให้เป็นคลื่นอัลฟา ซึ่งถ้าจิตใจโน้มเอียงไปในทางใด พฤติกรรม ความคิด และอารมณ์ก็จะเป็นไปในทิศทางนั้นเช่นเดียวกัน ดังนั้น การจูงใจจึงเป็นส่วนที่สำคัญและมีอิทธิพลมากต่อการเรียนรู้ เนื่องจาก การจูงใจทำให้เกิดความอยากและต้องการที่จะเรียนรู้อย่างแท้จริง

ส่วนที่ 3 ด้านการนำรูปแบบกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ไปใช้

การนำรูปแบบกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ไปใช้ พบว่า รูปแบบดังกล่าวทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จมากขึ้น โดยรูปแบบนี้สามารถนำไปใช้ได้กับทุก

คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้ใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากความเชื่อที่ว่า ผู้ใหญ่แต่ละคนเป็นผู้ซึ่งมีวุฒิภาวะที่สมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้จึงมีความต้องการและความสามารถที่จะเป็นผู้ซึ่งนำตนเองในการใช้ประสบการณ์เรียนรู้ ในการระบุนความพร้อมที่จะเรียนของตนเอง และจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตของตนเองได้ ดังนั้น ผู้ใหญ่ที่มาเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนจะเข้าร่วมด้วยเหตุผลหลายประการตามสภาพปัญหา ความต้องการ ความสนใจ เช่น ต้องการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เป็นต้น (Malcolm Knowles, 1980) และรูปแบบดังกล่าวพัฒนาปรัชญาที่ครอบคลุมหลักเกณฑ์ของกฎแห่งความสำเร็จ ปรัชญานี้จึงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ปรารถนาความสำเร็จในชีวิต ไม่ว่าจะอยู่ในวัยใด ฐานะหรืออาชีพใดก็ตาม จะเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์มากที่สุดจากปรัชญานี้ (Napoleon Hill, 1979) ดังนั้น รูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ จึงสามารถนำไปใช้ได้กับทุกคน

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการนำรูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสมาใช้เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จกับกลุ่มนิสิต ทั้งนี้เนื่องจากนโปเลียน ฮิลล์ (1979) ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่นักเรียนนักศึกษาจะได้รับจากการเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าว โดยได้กล่าวไว้ว่า นิสิต/นักศึกษาคือผู้ต้องการสร้างความสำเร็จในชีวิตและกำลังแสวงหาคำอธิบายและความหมายที่ดีที่สุดเพื่อที่จะเลือกอาชีพและเป้าหมายชีวิตของตนเอง ดังนั้น การที่นิสิต/นักศึกษาได้เรียนรู้ในเรื่องดังกล่าวจะช่วยให้มีเป้าหมายในชีวิตที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในอาชีพที่ส่งผลต่อความสำเร็จในชีวิต นอกจากนี้ นโปเลียน ฮิลล์ ยังกล่าวถึงกลุ่มบุคคลอื่นๆ ที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าว ดังเช่นครูจะสามารถให้คำแนะนำที่มีประโยชน์แก่นักเรียนศิษย์ พ่อและแม่จะมีความเข้าใจชีวิตพอเพียงที่จะกระทำสิ่งที่ถูกต้องด้วยความปรารถนาดีและความรักต่อลูก เป็นต้น

การนำรูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ไปใช้ พบว่า สามารถนำรูปแบบดังกล่าวไปใช้ได้กับทุกคน ดังนั้น เพื่อที่จะทำให้การนำรูปแบบดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริง จึงต้องควบคุมเรื่องเวลาและสถานที่ในการนำรูปแบบดังกล่าวไปใช้ ดังนี้ เวลาของรูปแบบกิจกรรมจะต้องเป็นเวลาที่แน่นอนตามที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก ระยะเวลาดังกล่าวจะทำให้เกิดการพัฒนาทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างแท้จริง ตัวอย่างเช่น ในคู่มือกำหนดให้ฝึกอาสนะวันละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 40 นาที ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักการพัฒนามนุษย์ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่ให้ความสำคัญต่อการฝึกอาสนะ โดยกำหนดให้ฝึกเป็นประจำอย่างน้อยวันละหนึ่งครั้งในเวลาเช้า ใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมง แต่ถ้าต้องการพัฒนาร่างกายและจิตใจอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูงสุด

ควรฝึกวันละ 2 ครั้ง เข้าและเย็น (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2547) ส่วนเรื่องของสถานที่ สถานที่ตามรูปแบบกิจกรรมดังกล่าวต้องเป็นสถานที่ที่มีบรรยากาศที่ช่วยให้มีคลื่นสมองต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากสถานที่ที่มีบรรยากาศดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างดีและรวดเร็ว ตัวอย่างเช่น จัดโปรแกรมค่ายพักแรมที่อาศรม ซึ่งเป็นสถานที่หรือชุมชนที่มีกลุ่มคนที่รักความสงบ การจัดกิจกรรมในสถานที่ดังกล่าวจึงทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายและเรียบง่าย ส่งผลให้การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เช่น อาสนะ เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่กล่าวว่า ผู้เรียนที่ถูกจัดให้เกิดการเรียนรู้ในบรรยากาศที่ช่วยให้เกิดสภาวะคลื่นสมองต่ำ จะเรียนรู้ข้อมูลต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2545) ดังนั้น นอกเหนือจากการที่ผู้จัดกิจกรรมหรือผู้ที่นำรูปแบบไปใช้จะต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้รูปแบบเป็นอย่างดีแล้ว ยังจะต้องเป็นผู้ที่เคร่งครัดต่อเรื่องเวลาและสถานที่ในการนำรูปแบบไปใช้ด้วย ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลจากการใช้รูปแบบ

จากการอภิปรายผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้กำหนดรูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ดังต่อไปนี้

รูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

1. หลักการ

หลักการของรูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ บูรณาการมาจากแนวคิดและทฤษฎีที่สำคัญ คือ

1.1 หลักการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยการใช้กระบวนการในการสร้างรูปแบบของกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนของไทเลอร์ ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์ทางการศึกษา การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้

1.2 แนวคิดนีโอฮิวแมนนิส โดยการสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย การเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติและฝึกฝนทั้งในส่วนบุคคลและเป็นกลุ่ม และการจูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่คุณลักษณะที่ดีต่อไป

1.3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ 15 ประการ ดังนี้ เป้าหมายสำคัญที่แน่นอน ความเชื่อมั่นในตัวเอง นิสัย

ประหยัดต่อออม ความคิดริเริ่มและการเป็นผู้นำ จินตนาการ ความกระตือรือร้น การควบคุมตนเอง นิสัยการทำงานเกินเงินเดือน บุคลิกต้องตาต้องใจ ความคิดถูกต้องเที่ยงตรง ความใจจดใจจ่อ ความสามัคคี ความล้มเหลว ความใจกว้าง และกฎทองคำ

2. วัตถุประสงค์

รูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3. กระบวนการ

กระบวนการของการเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ มีขั้นตอนดังนี้

3.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ทางการศึกษา

เพื่อพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3.2 การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้

3.2.1 กำหนดเนื้อหาและกิจกรรม ประกอบด้วย กิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ โดยกิจกรรมคือ การเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ และการเรียนรู้ด้วยตนเองจากคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3.2.2 พัฒนากิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยการพัฒนาโปรแกรมให้ครอบคลุมสาระดังนี้ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ หัวข้อของโปรแกรม คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโปรแกรม ขั้นตอนการดำเนินงาน วิธีการ วิทยากร ระยะเวลา สถานที่ ผู้รับผิดชอบ การประเมินผล ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และกำหนดการของโปรแกรม และการพัฒนาคู่มือที่เน้นกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จประกอบกับการทำกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

3.2.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล ได้แก่

1) แบบทดสอบการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

2) แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3) แบบสังเกตคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

4) แบบประเมินผลโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

5) แบบประเมินตนเองเพื่อใช้ประกอบคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

6) แบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ประกอบคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3.3 การจัดประสบการณ์เรียนรู้ มีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 การคัดเลือกผู้เข้าร่วมกิจกรรม เป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมตลอดกิจกรรมได้ โดยอาสาสมัครอย่างเต็มที่ที่จะเข้าร่วมกิจกรรม

3.3.2 ปฐมนิเทศ โดยให้ข้อมูลในการจัดกิจกรรม เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้าใจในวัตถุประสงค์ กิจกรรม ระยะเวลา และการประเมินผล โดยจะประเมินผู้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยแบบทดสอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

3.3.3 จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยเน้นการใช้หลักการตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ซึ่งมีแนวทางในการจัดกิจกรรมดังนี้ การสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย การเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติและฝึกฝนทั้งในส่วนบุคคลและเป็นกลุ่ม และการจูงใจ

เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่คุณลักษณะที่ดีต่อไป โดยการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ และการเรียนรู้ด้วยตนเองจากคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3.4 การประเมินผลการเรียนรู้ ประเมินผลการเรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้เครื่องมือต่างๆ ดังนี้

3.4.1 แบบทดสอบการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3.4.2 แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3.4.3 แบบสังเกตคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

3.4.4 แบบประเมินตนเองเพื่อใช้ประกอบคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

4. การประเมินผล

การประเมินรูปแบบการเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยใช้เครื่องมือต่างๆ ดังนี้

4.1 แบบประเมินผลโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

4.2 แบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ประกอบคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำรูปแบบไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ มีดังนี้ การเตรียมเนื้อหาสาระในกิจกรรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ ระยะเวลา สถานที่ โดยควรคำนึงถึงความสะดวกของกลุ่มเป้าหมาย

1.2 การนำรูปแบบไปใช้ ต้องปรับรูปแบบจากการวิจัยให้มีความสอดคล้องกับลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นความต้องการ ความสนใจพื้นฐาน และความรู้ เพื่อจะได้ปรับเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง

1.3 การนำรูปแบบไปใช้ ต้องจูงใจกลุ่มเป้าหมายให้เห็นความสำคัญของการพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ

1.4 การนำรูปแบบไปใช้ ต้องสร้างแรงบันดาลใจกับกลุ่มเป้าหมายให้มีความต้องการพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

1.5 การนำรูปแบบไปใช้ ต้องใช้ทั้งโปรแกรมและคู่มือการศึกษานอกระบบโรงเรียนควบคู่กันไปเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาติดตามผลรูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ กับกลุ่มตัวอย่างต่อไปอีก เพื่อจะได้รู้ถึงผลลัพธ์และความยั่งยืนของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยขัดขวางต่อการเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์

2.3 ควรศึกษาการใช้รูปแบบเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ

2.4 ควรมีการวิจัยเรื่องการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จตามกฎแห่งความสำเร็จของนโปเลียน ฮิลล์ ให้กว้างขวางออกไปในทุกระดับการศึกษา และทุกกลุ่มเป้าหมาย โดยเริ่มต้นจากกลุ่มผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพก่อนกลุ่มเด็กเล็ก เนื่องจากมี

ความพร้อม ความต้องการ และสภาพปัญหามากกว่า